

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Ordning for den fælles landbrugspolitik af hensyn til en bedre markedsbalance og rationalisering af udgifterne*(Meddelelse forelagt Rådet af Kommissionen den 3. december 1979)*

I

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1079/77 for så vidt angår størrelsen af den medansvarsafgift, der anvendes i mejerisektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 af 17. maj 1977 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1271/79 ⁽²⁾, blev der indført en medansvarsafgift, der skal anvendes indtil udgangen af mejeriåret 1979/1980, og som pålægges de mængder mælk, der leveres til mejerierne, samt visse former for gårdsalg af mejeriprodukter;

formålet med denne afgift var at skabe bedre ligevægt på markedet for mælk og mejeriprodukter ved at knytte en mere direkte forbindelse mellem

produktionen af mejeriprodukter og afsætningsmulighederne på grund af de betydelige offentlige interesser, der er på spil; nævnte mål har ikke kunnet nås i den oprindeligt fastsatte periode; det er derfor nødvendigt at forlænge anvendelsen af den nævnte afgift; med henblik herpå og for at knytte en mere direkte forbindelse mellem mælkeproduktionen og størrelsen af den gældende afgift skal den nugældende afgift i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1079/77 forhøjes med 1 point, når det konstateres, at producenterne salg af mælk er steget med 2 % eller derover, idet den mængde, der er solgt i kalenderåret 1978, sammenlignes med den mængde, som er solgt i kalenderåret 1979; ved anvendelsen af denne regel fastsættes afgiften til 1,5 % af indikativprisen for mælk for mejeriåret 1980/1981;

på grund af producenterne stadig stigende mælkesalg vedbliver Fællesskabets finansielle byrder at vokse; det er derfor nødvendigt at lade de producenter, som vedbliver med at øge deres salg, være med til at bære disse byrder; dette kan ske ved, at der indføres en ekstraafgift, som skal erlægges af virksomheder, der af producenterne køber en mængde mælk, der overstiger en i kalenderåret 1979 opkøbt referencemængde;

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 161 af 25. 6. 1979, s. 11.

med henblik på at ordningen skal blive så effektiv som muligt, bør det fastsættes, at den skal anvendes i mindst tre mejeriår —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1079/77 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

- »1. I mejeriårene 1980/1981, 1981/1982 og 1982/1983 skal der erlægges en medansvarsafgift
- a) af alle mælkeproducenter for de mængder mælk, der leveres til en virksomhed, som behandler eller forarbejder mælk
 - b) af alle mælkeproducenter for de mængder mælk, der sælges i form af de i artikel 3, stk. 2, omhandlede mejeriprodukter
 - c) af alle opkøbere af mælk leveret af producenter til en virksomhed, som behandler eller forarbejder mælk, for de mængder mælk, der er opkøbt af producenterne.

Den i litra c) omhandlede afgift skal ikke erlægges af opkøbere, som i det kalenderår, i hvilket det pågældende mejeriår begynder, af producenterne køber en mængde, som ikke overstiger en referencemængde; denne er lig med 99 % af den mængde, der er opkøbt af producenterne i kalenderåret 1979.«

2. Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Afgiften fastsættes

- a) til 1,5 % af indikativprisen for mælk i de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), omhandlede tilfælde

- b) til 3 % af indikativprisen for mælk i de i artikel 1, stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde for så vidt angår mejeriåret 1980/1981.

2. For mejeriårene 1981/1982 og 1982/1983 fastsættes den i artikel 1, stk. 1, litra c), omhandlede afgift efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, under hensyn til den opnåede nedgang og den forventede videre udvikling i EF-producenternes mælkeleverancer.

3. Inden udgangen af mejeriåret 1982/1983 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om resultaterne af anvendelsen af denne forordning og foreslår det eventuelt fornødne tilpasninger.«

3. I artikel 3 indsættes som stk. 3:

»3. Den i artikel 1, stk. 1, litra c), omhandlede afgift, der skal erlægges af opkøberne, opkræves i henhold til gennemførelsesbestemmelserne, som blandt andet omhandler

- a) opkrævning af faste månedlige forskud
- b) fritagelse for disse månedlige forskud, når opkøberne forpligter sig til i det kalenderår, i hvilket det pågældende mejeriår begynder, at begrænse deres opkøb fra producenterne til kun at omfatte den i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, omhandlede referencemængde
- c) en slutopgørelse ved udgangen af det pågældende mejeriår.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

II

**Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1078/77 om
indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og
for omstilling af malkekvægsbesætninger**

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en
præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og
mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægs-
besætninger ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1270/79 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

De mål, der omhandles i forordning (EØF)
nr. 1078/77, for så vidt angår reduktion af malke-
kvægsbesætninger, har ikke kunnet nås; fristen til
gennemførelse af disse foranstaltninger bør forlæn-
ges for tredje og sidste gang;

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1979, s. 10.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1078/77 foretages følgende
ændringer:

1. Artikel 9, andet punktum, affattes således:
»Tidsrummet for gennemførelsen af den foran-
staltning, der omhandles i denne forordning, er
begrænset til udgangen af mejeriåret 1980/81.«
2. I artikel 13, stk. 1, erstattes »1980« med »1981«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og
gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

**Forslag til Rådets forordning (EØF) om den fælles markedsordning for sukker og
isoglucose**

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab, særlig
artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parla-
mentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske
og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De grundlæggende bestemmelser for den fælles
markedsordning for sukker og dem for isoglucose
har siden deres vedtagelse været gjort til genstand
for et stort antal ændringer; disse bestemmelser

skal påny undergå dybtgående ændringer, navnlig
da kvotabestemmelserne for sukker og isoglucose
snart udløber; under disse vilkår er det nødvendigt
at foretage en omarbejdelse af disse grundlæggende
bestemmelser for de to sektorer;

funktionen og udviklingen af det fælles marked for
landbrugsvarer skal ledsages af udformningen af en
fælles landbrugspolitik og denne skal særlig
omfatte en fælles markedsordning for landbrugsva-
rer, som kan antage forskellige former efter varer-
nes art; isoglucose er en vare, der direkte kan
substituere flydende sukker fremstillet ved forar-
bejdning af sukkerroer eller -rør; markederne for
sukker og isoglucose er således snævert forbundne;
Fællesskabets situation for sødemidler kendetegnes

ved strukturelle overskud, og enhver fællesskabsbeslutning vedrørende én af de to varer vil nødvendigvis have indvirkning på den anden; derfor bør der udformes en fælles markedsordning for sukker og isoglucose, som dog tager hensyn til de særlige forhold ved produktionen af den ene eller den anden vare;

for at sikre sukkerroe- og sukkerrørproducenterne inden for Fællesskabet opretholdelsen af den nødvendige sikkerhed for deres beskæftigelse og levestandard bør der fastsættes passende foranstaltninger til stabilisering af sukkermarkedet; med henblik herpå bør der årligt fastsættes en indikativpris og en interventionspris for hvidt sukker samt en interventionspris for råsukker; det ovennævnte mål kan nås ved, at interventionsorganerne køber til interventionspriserne; det samme mål kan desuden nås ved hjælp af et system til udligning af oplagringsomkostninger for sukker, der er fremstillet på basis af sukkerroer fra Fællesskabet; da deres priser afledes af priserne på sukker, nyder også saccharosesirup og isoglucosesirup fordel af de prisgarantier, som gives til sukker; endvidere nyder de basisprodukter, hvoraf isoglucose fremstilles, allerede fordel af garanterede priser og interventionspriser inden for den fælles markedsordning for korn;

det må sikres, at denne regulering af markedet for sødemidler giver rimelige garantier såvel for fabrikanterne som for producenterne af basisproduktet; der bør derfor for sukkerroer fastsættes minimumspriser, som sukkerfabrikanterne skal overholde ved køb af roer, fastlægges rammebestemmelser for Fællesskabet vedrørende kontraktforholdene mellem køber og sælger af sukkerroer, idet herved navnlig konkurrencereglerne skal iagttages, samt fastsættes egnede bestemmelser for, at dette mål kan nås for sukkerrørproducenterne;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for sukker og isoglucose inden for Fællesskabet indebærer indførselen af fælles regler for samhandelen med tredjelande; en samhandelsordning omfattende et system med importafgifter og eksportrestitutioner bidrager ligeledes til at stabilisere fællesskabsmarkedet, idet det særlig undgås, at svingningerne i priserne på verdensmarkedet får virkning for priserne for de to varer inden for Fællesskabet; der bør derfor åbnes adgang til ved indførsel fra tredjelande at opkræve

en importafgift og ved udførsel til disse lande at betale en eksportrestitution, begge med det formål for sukkers vedkommende at udligne forskellen mellem de uden for og inden for Fællesskabet gældende priser, såfremt verdensmarkedspriserne ligger under Fællesskabets priser, og for isoglucoses vedkommende at sikre en vis beskyttelse af denne vares forarbejdningsindustri i Fællesskabet;

i tilslutning til det ovenfor beskrevne system bør der, i det omfang dette er nødvendigt, for at systemet kan fungere bedst muligt, åbnes adgang til at fastsætte regler for benyttelsen af ordningen vedrørende den såkaldte aktive forædling, og i det omfang, markedssituationen kræver det, til at forbyde sådan benyttelse;

i tilfælde af en knaphedssituation på verdensmarkedet, som medfører verdensmarkedspriser, der overstiger Fællesskabets priser, eller i tilfælde af vanskeligheder for den normale forsyning af et enkelt eller alle områder inden for Fællesskabet, bør der fastsættes egnede bestemmelser for i god tid at undgå, at regionale overskud frigøres til udførsel til tredjelande, og at unormale prisstigninger i Fællesskabet forhindrer stabile forsyninger til forbrugerne til rimelige priser; indførelse af en ordning om oprettelse af et mindstelager, som enhver fabrikant skal ligge inde med, er en af de mest effektive foranstaltninger til at nå dette mål;

med henblik på at sikre forsyninger i et af Fællesskabets områder eller i samtlige disse områder er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser, som gør det muligt på visse betingelser at træffe passende interventions-foranstaltninger;

de kompetente myndigheder må have mulighed for til stadighed at følge bevægelserne i samhandelen med tredjelande for at kunne bedømme dennes udvikling og i givet fald anvende sådanne i denne forordning fastsatte foranstaltninger, som denne udvikling måtte kræve; med dette mål for øje bør der åbnes adgang for udstedelse af import- og eksportlicenser i forbindelse med en sikkerhedsstillelse, som garanterer gennemførelsen af de import— henholdsvis eksportforretninger— til hvilke disse licenser er begæret;

afgiftsordningen gør det muligt at se bort fra enhver anden beskyttelsesforanstaltning ved Fællesskabets ydre grænser; det fælles pris- og importafgiftssystem kan dog under særlige omstændigheder vise sig utilstrækkeligt; for at fællesskabsmarkedet ikke i sådanne tilfælde skal være uden beskyttelse mod heraf mulige følgende forstyrrelser, når de tidligere eksisterende hindringer for importen er blevet fjernet, må Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger;

udviklingen i sukkerproduktionen i løbet af de sidste år har medført, at forbruget, som imod alle forudsigelser er faldet betragteligt, ligger langt under produktionen; denne skuffende udvikling i forbruget samt stigningen i produktionen af sukker har ført til en uacceptabel uligevægt, som er forstærket ved at isoglucose dukkede op på markedet; følgelig måtte en betydelig del af overskudsproduktionen udføres under fællesskabsgaranti; takket være en vis konkurrence, navnlig for sukker produceret ud over basiskvoterne, har en vigtig regional specialisering kunnet finde sted inden for den nugældende kvotaordning; under disse omstændigheder bør en sådan ordning atter vedtages, dog for et begrænset tidsrum og med en ajour- føring af produktionskvoterne, med henblik på at opnå et bedre forhold mellem Fællesskabets produktion og forbrug samtidig med, at producenterne af sukkerroer og -rør sikres rimelige indkomster; en sådan ordning skal betragtes som en overgangsordning;

yderligere foranstaltninger bør træffes for at nå disse mål, navnlig Fællesskabets ret til selv at tildele A- og B-produktionskvoter til hver enkelt sukker- eller isoglucoseproducerende virksomhed ud fra dens produktion i en referenceperiode, som er den samme for alle virksomhederne; for så vidt angår isoglucose skal der ved beregningen af kvoterne tages hensyn til, at det drejer sig om en nyskabt produktion; yderligere foranstaltninger bør for sukker endvidere træffes vedrørende de andre grundlæggende regler med hensyn til pris- og afsætningsgarantier på fællesskabsniveau, som dog, alt efter om produktionen overstiger A-kvoten eller B-kvoten, kan begrænses eller helt udelukkes; derudover bør der fastsættes bestemmelser vedrørende leveringskontrakter for roer samt regler for overførselsordningen;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for de omhandlede sektorer ville være truet ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, efter hvilke den af medlemsstaterne ydede støtte kan bedømmes og den med fællesskabets uforenelige støtte forbydes, gøres anvendelige inden for sukker- og isoglucosesektoren;

overgangen til den ordning, der følger af nærværende forordning, må ske under de bedst mulige betingelser; med henblik herpå kan visse overgangsforanstaltninger vise sig nødvendige; den samme nødvendighed kan opstå ved hver overgang fra et produktionsår til det følgende; derfor bør der åbnes mulighed for, at egnede foranstaltninger kan træffes;

de udgifter, som medlemsstaterne pådrager sig gennem de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af denne forordning, påhviler Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2 og 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) n. 929/79 ⁽²⁾;

den fælles markedsordning for sukker skal på passende måde tage hensyn både til de i artikel 39 og 110 i traktaten fastsatte mål;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte bestemmelser, bør der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

protokol nr. 3 vedrørende AVS-sukker, der er knyttet til Lomé-konventionen AVS-EØF undertegnet den 28. februar 1975, fastlægger en ordning med præferentielle indførsler til Fællesskabet af rørsukker; aftalerne vedrørende rørsukker i form af udveksling af breve mellem Fællesskabet og visse AVS-lande ⁽³⁾ med henblik på en foreløbig anvendelse af den nævnte protokol blev undertegnet den 28. februar 1975; Rådets afgørelse af 25. februar 1975 ⁽⁴⁾ suppleret med Rådets afgørelse af

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 28. 4. 1970, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 117 af 12. 5. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 268 af 17. 10. 1975, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 268 af 17. 10. 1975, s. 43.

26. marts 1975 ⁽¹⁾ udstrakte den omhandlede ordning til også at gælde indførsler af rørsukker med oprindelse i de oversøiske lande og territorier; aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Indien om rørsukker ⁽²⁾ indførte en lignende ordning for bestemte mængder af rørsukker med oprindelse i Indien;

i overensstemmelse med artikel 1 i ovennævnte protokol, afgørelse og aftale med Indien skal forvaltningen af disse ordninger med præferentielle indførsler sikres inden for den fælles markedsordning for sukker;

disse ordningers præferentielle karakter indebærer, at importafgifter fastsat under den fælles markedsordning for sukker ikke anvendes på indførsler under disse ordninger;

Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 om den fælles markedsordning for sukker ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78 ⁽⁴⁾, samt Rådets forordning (EØF) nr. 1111/77 af 17. maj 1977 om indførelse af fælles bestemmelser for isoglucose ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1293/79 ⁽⁶⁾, bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for sukker og isoglucose, som er fastlagt ved denne forordning, gælder for nedenstående varer:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 17.01	Roe- og rørsukker, i fast form

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
b) 12.04	Sukkerroer, friske eller tørrede, hele eller snittede, også pulveriserede; sukkerrør
c) 17.03	Melasse
d) 17.02 C, D II E og F	Andet sukker i fast form (undtagen lactose, glucose, isoglucose og maltodekstrin); sirup og andre sukkeropløsninger uden tilsætning af smagsstoffer eller farvestoffer (undtagen lactose, glucose, isoglucose og maltodekstrin); kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel;
21.07 F IV	Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer (undtagen lactose, glucose, isoglucose og maltodekstrin)
e) 23.03 B I	Roeaffald, bagasse og andre restprodukter fra sukkerfremstilling;
f) 17.02 D I	Isoglucose
g) 21.07 F III	Isoglucozesirup og andre isoglucoseopløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer;

2. I denne forordning forstås ved

- a) hvidt sukker: sukker uden tilsætning af smagsstoffer eller farvestoffer, med et i tør tilstand polarimetrisk bestemt saccharoseindhold på mindst 99,5 vægtprocent;
- b) råsukker: sukker uden tilsætning af smagsstoffer eller farvestoffer, med et i tør tilstand polarimetrisk bestemt saccharoseindhold på mindre end 99,5 vægtprocent;
- c) isoglucose: sirup fremstillet på basis af glucose-sirupper med et indhold i tør tilstand på mindst :
 - 10% fructose
 - 1% ialt af oligosaccharider og polysaccharider.

Artikel 2

Produktionsåret begynder den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år for alle de i artikel 1 omhandlede varer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 17. 10. 1975, s. 45.

⁽²⁾ EFT nr. L 190 af 13. 7. 1975, s. 36.

⁽³⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 162 af 30. 6. 1979, s. 10.

AFSNIT I

Prisordning

Artikel 3

1. En indikativpris fastsættes for hvidt sukker. Indikativprisen gælder for hvidt sukker af en bestemt standardkvalitet, uemballeret, af fabrik, pålæsset et transportmiddel efter køberens valg.

2. Indikativprisen fastsættes hvert år inden starten af det pågældende produktionsår efter den i artikel 43, stk. 2, i traktaten fastsatte fremgangsmåde.

Efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet den standardkvalitet, for hvilken denne pris gælder.

Artikel 4

1. En interventionspris fastsættes årligt for hvidt sukker og råsukker.

Interventionsprisen for råsukker afledes af interventionsprisen for hvidt sukker under hensyn til forud anslået forarbejdningssmargin og udbytte.

2. De i stk. 1 omhandlede interventionspriser gælder for uemballeret sukker, af fabrik, pålæsset et transportmiddel efter køberens valg.

Hvad angår hvidt sukker gælder interventionsprisen for den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen gælder, og hvad angår råsukker gælder den for en standardkvalitet, der skal bestemmes.

3. Interventionsprisen for hvidt sukker fastsættes samtidig med indikativprisen efter den i artikel 43, stk. 2, i traktaten fastsatte fremgangsmåde.

4. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal hvert år inden starten af det pågældende produktionsår interventionsprisen for råsukker.

Efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet den standardkvalitet, for hvilken denne pris gælder.

Artikel 5

1. Der fastsættes hvert år

— en minimumspris for sukkerroer, og

— en minimumspris for sukkerroer ud over A-kvotaen.

Begge priser gælder for et bestemt leveringstrin og en bestemt standardkvalitet.

2. Minimumsprisen for de i stk. 1, første led, omhandlede sukkerroer beregnes under hensyn til interventionsprisen for hvidt sukker samt til forud anslåede faste værdier for Fællesskabet for :

— forarbejdningssmarginen,

— udbyttet,

— virksomhedernes indtægter ved salg af melasse og

— eventuelt omkostningerne ved sukkerroernes levering til virksomhederne.

3. Minimumsprisen for sukkerroer ud over A-kvoten fastsættes til 60% af minimumsprisen for sukkerroer.

4. Samtidig med fastsættelsen af indikativprisen fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 43, stk. 2, i traktaten:

— den i stk. 1, første led, omhandlede minimumspris for sukkerroer

— leveringstrin og standardkvalitet for sukkerroerne.

5. Hvert år inden starten af det pågældende produktionsår fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen den minimumspris, der skal gælde for sukkerroer ud over A-kvoten.

Artikel 6

1. Med forbehold af de i artikel 27 samt de i medfør af artikel 29 fastsatte bestemmelser er sukkerfabrikanterne forpligtet til ved køb af sukkerroer, som

a) er egnede til forarbejdning til sukker, og

b) er bestemt til forarbejdning til sukker,

mindst at betale en minimumspris reguleret ved tillæg eller fradrag svarende til kvalitetsforskellene i forhold til standardkvaliteten.

2. Den i stk. 1 omhandlede minimumspris svarer

a) for sukkerroer, som forarbejdes til A-sukker, til minimumsprisen for sukkerroer;

b) for sukkerroer, som forarbejdes til B-sukker, til minimumsprisen for sukkerroer ud over A-kvotaen.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt tillæg og fradrag fastsættes efter den i artikel 37 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 7

1. Brancheaftaler såvel som kontrakter indgået mellem sælgere og købere af sukkerroer skal være i overensstemmelse med rammebestemmelser, der skal vedtages, navnlig med hensyn til betingelser for køb, levering, aftagning og betaling af sukkerroer.

2. Betingelserne for køb af sukkerrør fastlægges ved brancheaftaler mellem sukkerrør dyrkerne og sukkerfabrikanterne.

3. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen de almindelige bestemmelser for anvendelse af denne artikel og i givet fald fremgangsmåde og bestemmelser, såfremt der ingen brancheaftaler foreligger eller de i artikel 28 omhandlede kontrakter mangler.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne refunderer med et fast beløb lageromkostningerne for:

- hvidt sukker,
- råsukker,
- sirup, som fremstilles inden det stadium, på hvilket der fremstilles sukker i fast form,

og som forarbejdes af sukkerroer høstet inden for Fællesskabet.

Refusion kan vedtages for andre former for sirup, som fremstilles af sukkerroer høstet inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne opkræver fra hver fabrikant en afgift for sukker eller sirup, som er berettiget til refusion af lageromkostninger.

Refusionsbeløbet er ens for hele Fællesskabet. Det samme gælder afgiften.

2. Stk. 1, anvendes hverken for sukker tilsat smags- eller farvestoffer henhørende til position 17.01 eller sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smags- eller farvestoffer henhørende til position 21.07 F IV i den fælles toldtarif.

3. Refusionsbeløbet fastsættes årligt samtidig med indikativprisen for hvidt sukker efter fremgangsmåden i artikel 43, stk. 2, i Traktaten.

4. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

5. Afgiftsbeløbet fastsættes årligt efter fremgangsmåden i artikel 37. De øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og i givet fald ydelse af refusion til de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede former for sirup samt bestemmelse af sådanne former, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 9

1. Det interventionsorgan, som hver enkelt sukkerproducerende medlemsstat udpeger, er i hele sukkerproduktionsåret forpligtet til i overensstemmelse med betingelser, der skal fastlægges i henhold til stk. 6 og 7, at købe det hvide sukker og det råsukker, fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør høstet inden for Fællesskabet, som tilbydes dem, forudsat at der på forhånd er tegnet en lagerkontrakt for det pågældende sukker mellem tilbudsgiver og det nævnte organ.

Hvis sukkerets kvalitet afviger fra den standardkvalitet, for hvilken interventionsprisen er fastsat, reguleres interventionsprisen ved tillæg eller fradrag.

2. Det kan vedtages at yde præmier for sukker i fri omsætning i Fællesskabet, der er blevet gjort uegnet til menneskeføde.

3. For de i artikel 1, stk. 1, litra a) omhandlede varer og de i artikel 1, stk. 1, litra d) og f), omhandlede former for sirup, som er i fri omsætning i Fællesskabet og som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri, kan det vedtages at yde produktionsrestitutioner.

4. Der træffes egnede foranstaltninger med henblik på afsætning i Fællesskabets europæiske del af sukker fremstillet i de franske oversøiske departementer.

5. Rådet fastlægger med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen dels de almindelige regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-4, dels de i stk. 3 omhandlede varer inden for den kemiske industri.

6. Der fastsættes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 37 gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder navnlig:

- de minimumskvaliteter og -mængder, som kræves for intervention,
- de tabeller over tillæg og fradrag, der gælder ved interventioner,
- fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse,
- betingelserne for ydelse af præmier samt disse præmiers størrelse,
- betingelserne for ydelse af produktionsrestitutioner samt disse restitutioners størrelse.

Artikel 10

1. Med henblik på at sikre forsyningen i et enkelt eller alle områder af Fællesskabet, vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de betingelser, hvorunder de særlige interventionsforanstaltninger kan træffes i tilfælde af anvendelse af artikel 18.

Dog kan disse foranstaltninger ikke bevirke, at Fællesskabets sukkerfabrikanter kan pålægges pligt til at sælge sukker til interventionsorganerne.

2. Sådanne interventionsforanstaltningers art og anvendelse besluttet i henhold til den i artikel 37 fastsatte procedure.

Artikel 11

1. Interventionsorganerne må kun sælge sukker til en pris, der ligger over interventionsprisen.

Det kan dog vedtages, at interventionsorganerne må sælge sukker til en pris, der er lig med eller mindre end interventionsprisen, såfremt sukkeret er bestemt til:

- foderbrug, eller
- udførsel i uforarbejdet stand eller efter forarbejdning til en af de i bilag II til traktaten opregnede varer eller til en af de i bilag I til denne forordning anførte varer.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for salg af varer, der har været genstand for interventionsforanstaltninger.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 12

1. Med henblik på at sikre forsyningerne i et enkelt eller alle områder af Fællesskabet indføres en mindstelagerordning for de varer, for hvilke artikel 8 gælder.

Dette mindstelager er lig med en procentdel, som skal fastsættes, af hver enkelt sukkervirksomheds A-kvote, eller den samme procentdel af dens produktion, hvis denne er mindre end A-kvoten.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige bestemmelser for anvendelse af denne artikel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede procentdel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

AFSNIT II

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 13

1. For al indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f) og g) omhandlede varer samt for al udførsel af disse varer fra Fællesskabet kræves der fremlagt en import- henholdsvis eksportlicens, som af medlemsstaterne udstedes til enhver, der ansøger herom uden hensyn til, hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret.

Såfremt afgiften eller restitutionen er fastsat forud, anføres forudfastsættelsen på licensen, der tjener som dokumentation herfor.

Denne licens gælder for hele Fællesskabet.

Udstedelsen af licensen er betinget af en sikkerhedsstillelse til garanti for opfyldelse af forpligtelsen til at indføre eller udføre inden for licensens gyldighedsperiode; den stillede sikkerhed fortabes helt eller delvis, såfremt import- eller eksportforretningen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for denne frist.

2. Den i denne artikel fastsatte ordning kan efter fremgangsmåden i artikel 37 udvides til også at gælde de i artikel 1, stk. 1, litra e), omhandlede varer. Licensernes gyldighedsperiode og de andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, ved hvilke der navnlig kan fastsættes en frist for udstedelsen af licenser, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 14

1. Der fastsættes hvert år for Fællesskabet en tærskelpris for hver af følgende varer: hvidt sukker, råsukker og melasse.

2. Tærskelprisen for hvidt sukker er lig indikativprisen med tillæg dels af de som et fast beløb forud beregnede transportomkostninger fra det område i Fællesskabet, der har det største overskud, til det inden for Fællesskabet fjernest beliggende forbrugerområde med underforsyning, dels af et fast beløb under hensyn til den i artikel 8 omhandlede afgift for det pågældende produktionsår. Den gælder for samme standardkvalitet som indikativprisen for hvidt sukker.

3. Tærskelprisen for råsukker afledes af tærskelprisen for hvidt sukker, idet der tages hensyn til en forarbejdningssmargin og et forud anslået fast udbytte. Den gælder for samme standardkvalitet som den, der er fastsat for interventionsprisen for råsukker.

4. Tærskelprisen for melasse fastsættes således, at indtægten ved salg af melasse kan komme på højde med den del af virksomhedernes indtægter, der i henhold til artikel 5 tages i betragtning ved fastsættelsen af minimumspriserne for sukkerroer. Den gælder for en bestemt standardkvalitet.

5. Rådet fastsætter inden starten af det pågældende produktionsår med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen tærskelpriserne for de i stk. 1 omhandlede varer.

6. Standardkvaliteten for melasse bestemmes efter den i artikel 37 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 15

1. For hver af varerne hvidt sukker, råsukker og melasse beregnes der en cif-pris for et bestemt grænseovergangssted inden for Fællesskabet. Herved lægges de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet til grund; disse indkøbsmuligheder konstateres for hver vare på grundlag af dette

markeds noteringer eller priser reguleret i overensstemmelse med eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til den standardkvalitet, for hvilke tærskelprisen er fastsat.

2. Er de frie noteringer på verdensmarkedet ikke afgørende for tilbudsprisen, og er denne lavere end verdensmarkedsnoteringerne, gælder i stedet for cif-prisen — dog kun for de pågældende indførsler — en særlig cif-pris, der beregnes under hensyn til tilbudsprisen.

3. Grænseovergangsstedet bestemmes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. Reglerne for beregningen af cif-priserne fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 37. De i stk. 1 omhandlede reguleringer fastlægges efter samme fremgangsmåde.

Artikel 16

1. Ved indførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f), og g), omhandlede varer opkræves en importafgift.

2. Importafgiften for hvidt sukker og råsukker er lig med tærskelprisen med fradrag af cif-prisen.

3. Importafgiften for råsukker reguleres i givet fald i overensstemmelse med udbyttet. Ved indførsel af råsukker, der ikke er bestemt til raffinering, opkræves den for hvidt sukker gældende importafgift, såfremt denne er højere end den for råsukker gældende importafgift. Såfremt importafgiften for hvidt sukker er højere end importafgiften for råsukker, undergives råsukker, der er bestemt til raffinering, toldkontrol eller en administrativ kontrol, der giver tilsvarende sikkerhed.

4. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede varer beregnes forud som et fast beløb på grundlag af saccharoseindholdet for hver af disse varer og på grundlag af importafgiften for hvidt sukker.

I særlige tilfælde og til andre anvendelsesformål end fremstilling af sukker kan det i overensstemmelse med den i artikel 37 fastsatte fremgangsmåde tillades, at indførselen midlertidigt delvist fritages for importafgift.

5. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), omhandlede varer beregnes som et fast beløb enten på grundlag af saccharoseindholdet eller indholdet af andet sukker omsat til saccharose i den pågældende vare, samt af importafgiften for hvidt sukker.

Importafgiften på ahornsukker og ahornsirup henhørende til pos. 17.02 i den fælles toldtarif kan dog ikke overstige det beløb, som fremkommer ved anvendelsen af den inden for rammerne af GATT fastlagte toldsats.

6. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g) omhandlede varer består af et variabelt element og et fast element. Det variable element er for 100 kg tørstof lig med hundrede gange grundbeløbet af importafgiften som fastsat i overensstemmelse med stk. 5, og det finder anvendelse fra den 1. i hver måned at regne.

Det faste element er for 100 kg tørstof lig med en tiendedel af beløbet for det faste element som fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 B, i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, som vedrører fastsættelsen af importafgiften for produkter henhørende under pos. 17.02 B II, i den fælles toldtarif.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og særlig den margen, inden for hvilken udsvingene i beregningsgrundlaget for importafgiften ikke medfører ændringer i denne, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

8. De i denne artikel nævnte importafgifter fastsættes af Kommissionen.

Artikel 17

1. Den importafgift, der skal opkræves, er den, der gælder på indførselsdagen.

2. Det kan dog vedtages, at importafgiften skal forudfastsættes for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og c), omhandlede varer.

På grundlag af en begæring, som af vedkommende part fremsættes samtidig med ansøgning om licens og inden kl. 13.00, anvendes i dette tilfælde den importafgift, som gælder den dag, licensansøgningen indgives, reguleret i overensstemmelse med den tærskelpris, der vil være i kraft på indførselsdagen, på en importforretning, der skal gennemføres inden for denne licens gyldighedsperiode. En præmie i tillæg til importafgiften kan fastsættes samtidig med denne.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser for denne artikel; det fastlægger særlig de betingelser, under hvilke forudfastsættel-

sen finder anvendelse, samt reglerne for fastsættelse af præmierne.

4. Såfremt de i stk. 3 omhandlede betingelser er opfyldte, vedtages anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede ordning efter den i artikel 37 fastsatte fremgangsmåde. Såfremt de omhandlede betingelser ikke mere er opfyldt, ophæves foranstaltningen efter samme fremgangsmåde.

Efter samme fremgangsmåde kan det vedtages helt eller delvis at anvende den i stk. 2 omhandlede ordning på hver af de i artikel 1, stk. 1, litra d), omhandlede varer.

5. Gennemførelsesbestemmelser vedrørende forudfastsættelsen fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

6. Præmierne fastsættes af Kommissionen.

7. Såfremt der ved en undersøgelse af markedssituationen kan konstateres vanskeligheder som følge af anvendelsen af bestemmelser vedrørende forudfastsættelse af importafgiften, eller hvis der er risiko for, at sådanne vanskeligheder vil kunne opstå, kan det efter fremgangsmåden i artikel 37 vedtages, at ophæve anvendelsen af disse bestemmelser i det tidsrum, hvor det er strengt nødvendigt.

I yderst hastende tilfælde kan Kommissionen efter en undersøgelse af situationen på grundlag af alle de oplysninger, den sidder inde med, vedtage at ophæve forudfastsættelsen i højst tre hverdage. Licensansøgninger forsynet med forudfastsættelse, som indgives i suspensionsperioden, afvises.

Artikel 18

1. Består der fare for, at et enkelt eller alle områder inden for Fælleskabet ikke mere kan forsynes med sukker til priser, der ligger inden for tærskelprisen, kan det fastsættes, at en eksportafgift skal pålægges den pågældende vare. Afgiften skal pålægges, når cif-prisen for hvidt sukker eller for råsuksker er højere end de pågældende tærskelpriser.

Medmindre andet vedtages af Rådet efter den i stk. 3 fastsatte fremgangsmåde, er den afgift, som i givet fald skal opkræves, den, som gælder på udførselsdagen.

2. Såfremt cif-prisen for hvidt sukker eller for råsuksker er højere end tærskelprisen, kan det vedtages at yde et tilskud ved indførsel af den pågældende vare.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser for stk. 1 og 2.

4. For de i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), f), og g), omhandlede varer kan der efter fremgangsmåden i artikel 37 fastsættes bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i stk. 1 og til gennemførelsesbestemmelserne til det nævnte stykke.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

6. De afgifter, der følger af anvendelsen af denne artikel, fastsættes af Kommissionen.

Artikel 19

1. I det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre udførsel, i uforarbejdet stand eller i form af varer anført i bilag I, af de i artikel A, stk. 1, litra a), c) og d), omhandlede varer på grundlag af de noteringer eller priser, som på verdensmarkedet gælder for de i samme stk., litra a) og c), omhandlede varer, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og Fællesskabets priser udlignes ved en eksportrestitution.

Restitutionen for råsukker kan ikke overstige restitutionen for hvidt sukker.

2. Der kan ydes eksportrestitution til de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g) omhandlede varer, i uforarbejdet stand eller i form af varer anført i bilag I.

Restitutionens størrelse bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til :

- a) den eksportrestitution, der finder anvendelse for produkter henhørende under pos. 17.02 B II a) i den fælles toldtarif;
- b) de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter.

Den restitution, der ydes, er den, der gælder på udførselsdagen. Det kan dog vedtages, at restitutionen forudfastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

3. Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af fællesskabsbasisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede varer til tredjelande og anvendelsen af de varer fra disse lande, for hvilke aktiv forædling kan finde sted under ordningen herom.

Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan være forskellig alt efter destinationen.

Den fastsatte restitution ydes på begæring.

4. Restitutionerne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37 :

- a) periodisk, eller
- b) ved hjælp af licitationer

Om nødvendigt kan Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre de periodiske restitutioner inden for tidsintervallerne.

5. Såfremt der ved en undersøgelse af markedssituationen kan konstateres vanskeligheder som følge af anvendelsen af bestemmelser vedrørende forudfastsættelse af restitutionen, eller såfremt der er risiko for, at sådanne vanskeligheder vil kunne opstå, kan det efter fremgangsmåden i artikel 37 vedtages at ophæve anvendelsen af disse bestemmelser i et strengt nødvendigt tidsrum.

I yderst hastende tilfælde kan Kommissionen efter en gennemgang af situationen på grundlag af alle de oplysninger, den sidder inde med, vedtage at ophæve forudfastsættelsen for det pågældende produkt i højst 3 hverdage. Anmodninger om certifikater forsynet med forudfastsættelse, som indgives i suspensionsperioden, afvises.

6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 20

I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for sukker og isoglucose kan fungere bedst muligt, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen helt eller delvis udelukke anvendelsen af reglerne om aktiv forædling :

- for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og d), omhandlede varer, og
- i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer, der er bestemt til fremstilling af de i bilag I omhandlede varer.

Artikel 21

1. For tarifieringen af de varer, som er omfattet af denne forordning, gælder de almindelige tarifieringsbestemmelser ifølge den fælles toldtarif og de særlige bestemmelser om anvendelsen heraf; den toldnomenklatur, der følger af denne forordnings anvendelse, optages i den fælles toldtarif.

2. Med mindre andet er bestemt i denne forordning, eller Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen har vedtaget at gøre undtagelse herfra, er det forbudt

- at opkræve nogen form for told af de i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), f) og g) omhandlede varer,
- at opkræve nogen form for afgift med tilsvarende virkning som told,
- at anvende nogen form for kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl. a. begrænsning af udstedelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 22

1. Dersom markedet inden for Fællesskabet for en eller flere af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer på grund af indførsel eller udførsel rammes eller trues af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i artikel 39 i traktaten omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil den faktiske eller den truende forstyrrelse er ophørt.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke rammer medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation indtræder, vedtager Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger; disse meddeles medlemsstaterne og finder straks anvendelse.

Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden 24 timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan for Rådet indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning inden

tre hverdage efter tidspunktet for meddelelsen. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT III

Kvotaordning*Artikel 23*

1. Artikel 24 — 29 finder anvendelse på produktionsårene 1980/81 til og med 1984/85.

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen forlænge anvendelsen af de omtalte artikler til produktionsårene 1985/86 og 1986/87.

2. Inden den 1. januar 1985 eller i tilfælde af forlængelse inden 1. januar 1987 vedtager Rådet i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte procedure den ordning, der skal anvendes fra den følgende 1. juli.

Artikel 24

1. Der fastsættes en referenceproduktion, en A-kvote og en B-kvote for hver virksomhed, som i perioden fra 1. juli 1979 til 30. juni 1980 selv har udnyttet sin basiskvote.

I denne forordning forstås ved :

- a) A-sukker eller A-isoglucose, enhver mængde af henholdsvis sukker eller isoglucose, som inden for den pågældende virksomheds A-kvote er fremstillet i eller henhører til et bestemt produktionsår.
- b) B-sukker eller B-isoglucose, enhver mængde af henholdsvis sukker eller isoglucose, som ud over den pågældende virksomheds A-kvote men inden for summen af dens A- og B-kvote er fremstillet i eller henhører til et bestemt produktionsår.
- c) C-sukker eller C-isoglucose, enhver mængde af henholdsvis sukker eller isoglucose, som ud over summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvote er fremstillet i eller henhører til et bestemt produktionsår.

2. Enhver sukkerproducerende virksomheds referenceproduktion beregnes på grundlag af produk-

tionen af sukker, betragtet som sådan i henhold til forordning (EØF) nr. 3330/74, inden for maksimalkvoten i hver af sukkerproduktionsårene 1975/76 til 1978/79; referenceproduktionen er lig med gennemsnittet af den konstaterede produktion i de to bedste af disse produktionsår multipliceret med koefficienten 0,9283.

Enhver isoglucoseproducerende virksomheds referenceproduktion er lig med dens produktion af isoglucose, betragtet som sådan i henhold til forordning (EØF) nr. 1111/77, i kalenderåret 1979.

3. Enhver sukkerproducerende virksomheds A-kvotens er lig med 80 % af dens referenceproduktion.

Enhver isoglucoseproducerende virksomheds A-kvotens er lig med dens referenceproduktion.

Dog kan A-kvoten ikke være lavere end 90 % af den pågældende virksomheds basiskvotens for perioden 1. juli 1979 til 30. juni 1980.

4. For såvel den enkelte sukkerproducerende virksomhed som for den enkelte isoglucoseproducerende virksomhed udgør B-kvoten forskellen mellem referenceproduktionen og A-kvoten.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen den for hver enkelt virksomhed gældende referenceproduktion, A-kvotens og B-kvotens, som omhandlet i stk. 1, samt fastsætter de almindelige regler for en ændring af disse kvoter.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 25

1. C-sukker og C-isoglucose må ikke afsættes på det interne marked og skal udføres i uforarbejdet stand inden 1. januar efter udløbet af det pågældende produktionsår. Artikel 8, 9, 18 og 19 anvendes ikke for dette sukker, og artikel 18 og 19 anvendes ikke for denne isoglucose.

Som undtagelse kan det dog vedtages i det omfang, det er nødvendigt for at sikre stabile sukkersforsyninger i Fællesskabet, at artikel 18 finder anvendelse. I dette tilfælde fastslås det samtidig, at hele den pågældende sukkermængde kan afsættes på det interne marked, uden at det i stk. 2 fastsatte beløb opkræves.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

De skal især indeholde regler om opkrævning af en afgift på den i stk. 1 omhandlede mængde, der skal udføres, men for hvilket beviset for udførsel i uforarbejdet stand ikke foreligger inden en dato, der skal fastsættes.

Artikel 26

1. Medlemsstaterne opkræver en produktionsafgift på B-sukker og B-isoglucose af den pågældende fabrikant.

2. Produktionsafgiften beregnes pr. vægtenhed, idet det samlede tab ved afsætningen af den overskudsmængde, der produceres inden for Fællesskabet, divideres med summen af B-sukker og B-isoglucose.

Ved beregningen af overskudsproduktionen tages der hensyn til på den ene side produktionen af A- og B-sukker og A- og B-isoglucose og på den anden side Fællesskabets indre forbrug. Dette forbrug samt den periode, over hvilken det beregnes, skal fastsættes.

Ved den ovenfor nævnte beregning nedsættes de samlede tab i givet fald med eksportafgifterne.

3. Produktionsafgiftens beløb må ikke overstige 40 % af den interventionspris for hvidt sukker, som gælder i det pågældende produktionsår.

4. Såfremt produktionsafgiften er mindre end det i stk. 3 omhandlede beløb, er sukkerfabrikanterne forpligtet til at betale sælgerne af sukkerroer 60 % af forskellen mellem de to beløb.

Det beløb, som skal betales pr. ton sukkerroer, fastsættes for standardkvaliteten.

De i artikel 6 nævnte tillæg og fradrag anvendes på dette beløb.

5. Sukkerfabrikanterne kan for en mængde sukkerroer, der svarer til den sukkermængde, for hvilken produktionsafgiften er opkrævet, forlange denne afgift godtgjort af sælgerne af sukkerrør op til 60 % af denne afgift.

6. På grundlag af oplysninger, som gives af sukkerfabrikanterne, sikrer medlemsstaterne, at betalingen af sukkerroer og alle tilbagebetalinger, som fabrikanterne har modtaget fra sælgerne af sukkerroer, er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne på dette område.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt det i stk. 4, andet afsnit, nævnte beløb fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 27

1. Sukkerfabrikanterne kan købe sukkerroer bestemt til produktion af den pågældende virksomheds C-sukker til priser, der ligger under de i artikel 5, stk. 1, omhandlede minimumspriser for sukkerroer.

2. For den købte mængde sukkerroer, som svarer til den sukkermængde, der er

— afsat på det interne marked i henhold til artikel 25, stk. 1, andet afsnit,

eller

— overført til det følgende produktionsår i henhold til artikel 29,

regulerer fabrikanterne af det pågældende sukker dog i givet fald købsprisen således, at den i det mindste er lig med den i artikel 5, stk. 1, første led, omhandlede minimumspris.

Artikel 28

1. I kontrakterne om levering af sukkerroer bestemt til sukkerfremstilling skelnes der mellem sukkerroerne alt efter, om den mængde sukker, der skal fremstilles af disse sukkerroer :

- a) omfattes af A-kvoten
- b) omfattes af B-kvoten
- c) er C-sukker.

Sukkerfabrikanterne giver for hver virksomhed den medlemsstat, i hvilken den pågældende virksomhed fremstiller sukker, meddelelse om :

- de under litra a) omhandlede sukkerroemængder, for hvilke de før udsåningen har afsluttet kontrakter, samt det sukkerindhold, der er lagt til grund i kontrakten,
- det hertil svarende forudsete udbytte.

Medlemsstaterne kan forlange supplerende oplysninger.

2. Hver sukkerfabrikant, der ikke inden udsåningen har afsluttet leveringskontrakter for en sukkerroemængde svarende til A-kvotaen til den i artikel 5, stk. 1, første led, omhandlede minimumspris for sukkerroer, er uanset bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, litra b), og i artikel 27, stk. 1,

forpligtet til at betale den nævnte minimumspris for hver sukkerroemængde som i den pågældende virksomhed er forarbejdet til sukker.

3. De almindelige regler for anvendelsen af stk. 1 vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og i givet fald de principper, som fabrikanterne skal overholde ved fordelingen mellem sælgerne af sukkerroer af de mængder roer, for hvilke der i henhold til stk. 1, skal tegnes kontrakt inden udsåningen, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 29

1. Hver virksomhed kan beslutte at overføre en del af eller hele dens produktion ud over A-kvoten til det følgende produktionsår, til hvis produktion overførselen medregnes. Denne beslutning er definitiv.

2. Virksomhederne, som træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning :

- giver inden 1. marts den pågældende medlemsstat meddelelse om den mængde, der skal overføres;
- forpligter sig til at oplagre denne overførte mængde i tidsrummet 1. marts til 28. februar det følgende år; lageromkostningerne for dette tidsrum refunderes i henhold til artikel 8.

For så vidt angår virksomheder, der er beliggende i de franske departementer Guadeloupe og Martinique, erstattes den i første afsnit, første led, omhandlede dato 1. marts dog med datoen 1. maj, og det i samme afsnit, andet led, omhandlede tidsrum fra 1. marts til 28. februar det følgende år erstattes med tidsrummet fra 1. maj til 30. april det følgende år.

Såfremt den endelige produktion i det pågældende produktionsår er mindre end det overslag, der blev udarbejdet på tidspunktet for beslutningen om overførsel, kan den overførte mængde reguleres med tilbagevirkende kraft inden 1. august det følgende produktionsår.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Disse bestemmelser fastlægger bl.a. opkrævningen af et beløb for den i stk. 2, andet led, omtalte mængde, der skulle oplagres, men som er afsat i løbet af den foreskrevne oplagingsperiode.

AFSNIT IV

Ordning vedrørende præferenceindførsel*Artikel 30*

Artikel 31 — 33 anvendes på rørsukker, hvidt eller i rå tilstand, herefter benævnt »præferencesukker«, henhørende under pos. 17.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i de i bilag II omhandlede stater, lande og territorier, og indført i Fælleskabet i henhold til :

- a) protokol nr. 3 om AVS-sukker, der er knyttet som bilag til Lomé-konventionen AVS-EØF, undertegnet den 28. februar 1975 og aftalerne om rørsukker i form af brevvekslinger mellem Fællesskabet og visse AVS-stater, undertegnet i Lomé den 28. februar 1975 med henblik på den foreløbige anvendelse af nævnte protokol,
- b) Rådets afgørelse af 25. februar 1975 vedrørende indførsel af rørsukker med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT), suppleret med Rådets afgørelse af 26. marts 1975,
- c) aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Indien om rørsukker.

Artikel 31

Når interventionsorganerne eller andre af Fællesskabet udpegede befuldmægtigede organer til garanterede priser opkøber præferencesukker, hvis kvalitet afviger fra standardkvaliteten, reguleres de garanterede priser ved tillæg eller fradrag.

Artikel 32

1. Den i artikel 16 fastsatte importafgift anvendes ikke ved indførsel af præferencesukker.
2. De i artikel 21, stk. 2, omhandlede forbud kan ikke gøres til genstand for nogen undtagelse for så vidt angår præferencesukker.

Artikel 33

1. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af dette afsnit, særlig vedrørende gennemførelsen af de i artikel 30 omhandlede tekster.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter fremgangsmåden i artikel 37.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser*Artikel 34*

De bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at der ved overgangen fra et produktionsår til et andet opstår forstyrrelser på sukkermarkedet som følge af ændringer i prisniveauet, kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 35

Medlemsstaterne og Kommissionen giver gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning.

De nærmere enkeltheder i forbindelse med meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 37.

Artikel 36

1. Der nedsættes en Forvaltningskomité for sukker — i det følgende benævnt »Komiteen« — som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 37

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Komiteen, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse.

Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med den af Komiteen fremsatte udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum af højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 38

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 39

De i artikel 1, stk. 1, nævnte varer, som fremstilles eller tilvejebringes på basis af varer, der ikke er anført i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i traktaten, kan ikke frit omsættes på Fællesskabets interne marked.

Artikel 40

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes artiklerne 92-94 i traktaten på fremstillingen af og handelen med de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer.

Artikel 41

Ved denne forordnings anvendelse skal der på passende måde tages hensyn både til de i artikel 39 og artikel 110 i traktaten fastsatte mål.

Artikel 42

Såfremt overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen til denne forordnings bestemmelser, navnlig i de tilfælde, hvor gennemførelsen af disse bestemmelser på det forudsete tidspunkt ville støde på væsentlige vanskeligheder, vedtages disse foranstaltninger efter den i artikel 37 fastsatte fremgangsmåde. De finder anvendelse indtil senest den 30. juni 1981.

Artikel 43

Den fælles toldtarif ændres således :

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		Autonom % eller import- afgift	Bundet %
17.02	Andet sukker i fast form; sirup og andre sukkeropløsninger uden tilsætning af smagsstoffer eller farvestoffer; kunsthonning, også blandet med naturlig honning: B. Glucose, glucosesirup og andre glucose-opløsninger; malto-dekstrin, sirup og opløsninger af malto-dekstrin : I. Glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger af en renhedsgrad i tør tilstand på 99 vægtprocent og derover (a) : a) glucose i form af hvidt krystallinsk pulver, også agglomereret b) andre varer II. I andre tilfælde : a) glucose i form af hvidt krystallinsk pulver, også agglomereret b) andre varer	25 (I) 25 (I) 50 (I) 50 (I)	— — — —
21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet: F. Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer: II. af glucose og malto-dekstrin	67 (I)	—

Artikel 44

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Den anvendes fra den 1. juli 1980 med undtagelse af artikel 42, som anvendes fra denne forordnings ikrafttræden, og af artikel 7, 24 og 28, som fra denne dato anvendes for produktionen i produktionsåret 1980/81.

3. Forordning (EØF) nr. 3330/74 og (EØF) nr. 1111/77 ophæves den 30. juni 1980.

4. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 3330/74 og (EØF) nr. 1111/74 i retsakter, som er udstedt i henhold til disse forordninger, skal forstås som gældende nærværende forordning.

Henvisninger til artiklerne i de ophævede forordninger skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilag III.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
13.03	Plantesafer og planteekstrakter; pectinstoffer, pectinater og pectater; agar-agar og andre planteslimere og gelatineringsmidler udvundet af vegetabiliske stoffer: C. Agar-agar og andre planteslimere og gelatineringsmidler udvundet af vegetabiliske stoffer: ex III. Andre varer: Carrageenin
17.04	Sukkervarer uden indhold af kakao: B. Tyggegummi C. Hvid chokolade D. Andre varer
18.06	Chokolade og chokoladevarer samt andre næringsmidler med indhold af kakao
19.02	Maltekstrakt; næringsmidler til børn, til diætisk brug eller til madlavning, fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, når dette udgør mindre end 50 vægtprocent B. Andre varer
19.05	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f. eks. puffed rice, corn flakes o. lign.)
19.08	Kiks, kager og andet finere bagværk, også med indhold af kakao (uanset mængden)
ex 21.02	Ekstrakter, essenser og koncentreter af kaffe, te eller mate, fremstillet på basis af sådanne ekstrakter, essenser og koncentreter
21.04	Saucer og andre sammensatte smagspræparater
ex 21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet, med undtagelse af sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smags- eller farvestoffer, henhørende under pos. 21.07 F
22.02	Limonader, også kulsyreholdige, og andre ikke alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grønsagssaft henhørende under pos. 20.07
22.06	Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromastoffer
22.09	Thanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et virkeligt alkoholindhold på 80% eller mere; akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer; sammensatte alkoholholdige tilberedninger (såkaldte koncentrerede ekstrakter) til fremstilling af drikkevarer; C. Alkoholholdige drikkevarer: V. Andre varer
29.04	Acykliske alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater deraf: C. Polyvalente alkoholer: II. D-Mannitol (Mannitol) III. D-Glucitol (Sorbitol)
29.15	Flerbaserne carboxylsyre og deres anhydrider, halogenider, peroxider og peroxysyre samt halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater deraf: A. Acykliske flerbaserne syrer: ex V. I andre tilfælde: — Itakonsyre samt salte og estere deraf
29.16	Carboxylsyre indeholdende alkohol-, phenol-, aldehyd- eller ketongrupper og andre carboxylsyre (enkle eller sammensatte) indeholdende oxygenholdige grupper samt disse anhydrider, halogenider, peroxider og

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
29.16 (Fortsat)	peroxysyrer; halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater af foran nævnte stoffer: A. Carboxylsyrer indeholdende alkoholgrupper: I. Mælkesyrer samt salte og estere deraf IV. Citronsyrer samt salte og estere deraf ex VIII. I andre tilfælde: — glycerinsyre, glycolsyre, sukkersyre, isosukkersyre, hepta-sukkersyre samt salte og estere deraf
29.35	Heterocycliske forbindelser; nucleinsyrer: ex Q. Andre varer: — Mellemprodukter fremstillet ved kemisk omdannelse af penicillin til antibiotica henhørende under pos. 29.44 A eller C
29.38	Provitaminer og vitaminer, naturlige eller syntetisk reproducerede (herunder naturlige koncentrater), derivater deraf, der hovedsagelig anvendes som vitaminer, og blandinger af disse stoffer; opløsninger af disse produkter, uanset opløsningsmidlets art: B. Vitaminer, ublandede, også i vandig opløsning: ex II. Vitamin B₁₂ IV. Vitamin C
29.43	Sukkerarter, kemisk rene (undtagen saccharose, glucose og lactose); sukkerethere, sukkerestere og salte deraf (undtagen produkter henhørende under pos. 29.39, 29.41 eller 29.42): ex B. Andre varer: — Fructose, salte og estere deraf
29.44	Antibiotica: A. Penicilliner C. Andre antibiotica
30.03	Lægemidler, også til veterinær brug: A. Ikke i detailsalgspakninger: II. I andre tilfælde: a) Med indhold af penicillin, streptomycin eller derivater deraf: 1. Med indhold af penicillin eller derivater deraf ex b) Med indhold af antibiotica eller stoffer afledt deraf, undtagen produkter henhørende under a)
38.19	Produkter og restprodukter fra kemiske og nærstående industrier (herunder blandinger af naturprodukter), ikke andetsteds tariferet: Q. Kernebindemidler til støberier på basis af kunstharpikser T. D-Glucitol (sorbitol), undtagen den under pos. 29.04 C III henhørende ex U. Andre varer: — Produkter fra krakning af D-Glucitol (Sorbitol)
39.06	Andre højmolekylære polymer, kunstharpikser og plast; alginsyre samt salte og estere deraf; linoxyn: ex B. Andre varer: — Dekstran — Heteropolysaccharid

BILAG II**De i artikel 50 omhandlede stater, lande og territorier**

Barbados	Malawi
Belize	Mauritius
Fiji	St. Kitts-Nevis-Anguilla
Folkerepublikken Congo	Surinam
Guyana	Swaziland
Indien	Tanzania
Jamaica	Trinidad og Tobago
Kenya	Uganda
Madagascar	

BILAG III**Sammenligningstabel****Forordning (EØF) nr. 3330/74****Denne forordning**

Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 5	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 6	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4, stk. 3	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 5, stk. 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 2
Artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra a)	Artikel 8, stk. 4
Artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra b)	Artikel 8, stk. 3
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit	Artikel 8, stk. 5
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 9, stk. 1, første afsnit
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit, anden sætning	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 3, første afsnit	Artikel 9, stk. 4
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
Artikel 9, stk. 5, første og tredje led	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9, stk. 6	Artikel 9, stk. 6
Artikel 10, stk.	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 16, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	Artikel 16, stk. 4
Artikel 15, stk. 5	Artikel 16, stk. 5
Artikel 15, stk. 6	Artikel 16, stk. 7
Artikel 15, stk. 7	Artikel 16, stk. 8
Artikel 16, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 16, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 16, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
Artikel 16, stk. 5	Artikel 17, stk. 5
Artikel 16, stk. 6	Artikel 17, stk. 6
Artikel 16, stk. 7	Artikel 17, stk. 7
Artikel 17, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 17, stk. 3	Artikel 18, stk. 3
Artikel 17, stk. 4	Artikel 18, stk. 4

Forordning (EØF) nr. 3330/74 (Fortsat)

Artikel 17, stk. 5
Artikel 17, stk. 6
Artikel 18, stk. 1
Artikel 18, stk. 3
Artikel 19, stk. 1
Artikel 19, stk. 2, første afsnit
Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 19, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 19, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 19, stk. 2, femte afsnit
Artikel 19, stk. 2, sjette afsnit
Artikel 19, stk. 3
Artikel 19, stk. 4
Artikel 19, stk. 5
Artikel 20
Artikel 21
Artikel 22
Artikel 23
Artikel 24, stk. 3
Artikel 24, stk. 4
Artikel 26, stk. 1
Artikel 26, stk. 3
Artikel 27, stk. 1
Artikel 27, stk. 2
Artikel 27, stk. 3
Artikel 27, stk. 4
Artikel 27, stk. 5
Artikel 27, stk. 6
Artikel 27, stk. 7
Artikel 28, andet led
Artikel 28, tredje led
Artikel 29
Artikel 30
Artikel 31, stk. 1
Artikel 31, stk. 2
Artikel 31, stk. 3, første led
Artikel 31, stk. 4
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37
Artikel 40
Artikel 41
Artikel 42
Artikel 43
Artikel 44
Artikel 45
Artikel 47, stk. 1, litra a)
Artikel 47, stk. 2
Artikel 48
Artikel 49

Bilag I
Bilag II
Bilag III

Forordning (EØF) nr. 1111/77

Artikel 1
Artikel 2
Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4
Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 3

Denne forordning (Fortsat)

Artikel 18, stk. 5
Artikel 18, stk. 6
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2
Artikel 19, stk. 1
Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 19, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 19, stk. 1, andet afsnit
Artikel 19, stk. 3, første afsnit
Artikel 19, stk. 6
Artikel 19, stk. 4
Artikel 19, stk. 6
Artikel 19, stk. 7
Artikel 19, stk. 5
Artikel 20
Artikel 21
Artikel 22
Artikel 23
Artikel 24, stk. 5
Artikel 24, stk. 6
Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 2
Artikel 26, stk. 1
Artikel 26, stk. 2
Artikel 26, stk. 3
Artikel 26, stk. 4
Artikel 26, stk. 5
Artikel 26, stk. 6
Artikel 26, stk. 7
Artikel 26, stk. 4 og 5
Artikel 26, stk. 3
Artikel 27
Artikel 28
Artikel 29, stk. 1
Artikel 29, stk. 2
Artikel 27, stk. 2, andet led
Artikel 29, stk. 3, første afsnit
Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37
Artikel 38
Artikel 39
Artikel 40
Artikel 41
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33, stk. 1
Artikel 33, stk. 2
Artikel 42
Artikel 44

Bilag I
Bilag III
Bilag II

Denne forordning

Artikel 1, stk. 1, litra f) og g) og stk. 2, stk. c
Artikel 13
Artikel 16, stk. 1 og 6
Artikel 17, stk. 1
Artikel 16, stk. 7
Artikel 16, stk. 8
Artikel 19, stk. 2 og 3, første afsnit
Artikel 19, stk. 3, andet og tredje afsnit
Artikel 19, stk. 2, tredje afsnit

Forordning (EØF) nr. 1111/77 (Fortsat)

Artikel 4, stk. 4
 Artikel 4, stk. 4a
 Artikel 4, stk. 5
 Artikel 5
 Artikel 6
 Artikel 7
 Artikel 8
 Artikel 9, stk. 1 til stk. 6
 Artikel 9, stk. 7
 Artikel 9, stk. 8
 Artikel 9, stk. 9
 Artikel 9, stk. 10

Artikel 10
 Artikel 11
 Artikel 12
 Artikel 13
 Artikel 15
 Artikel 16
 Artikel 17
 Artikel 18
 Artikel 20

Bilag I

Denne forordning (Fortsat)

Artikel 19, stk. 5, andet afsnit
 Artikel 19, stk. 6
 Artikel 19, stk. 7
 Artikel 20
 Artikel 21
 Artikel 22
 Artikel 23
 Artikel 24, stk. 1 til 4
 Artikel 25, stk. 1
 Artikel 26, stk. 1 og 2
 Artikel 24, stk. 5
 Artikel 24, stk. 6, artikel 25, stk. 2 og artikel 26, stk. 7
 Artikel 35
 Artikel 36
 Artikel 37
 Artikel 38
 Artikel 39
 Artikel 40
 Artikel 41
 Artikel 42
 Artikel 44

Bilag I

IV

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning till traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg;
 og ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 425/77 ⁽²⁾, er der til stabilisering af markedet for oksekød indført en ordning, der er baseret på en orienteringspris, som skal sikre den pågældende landbrugsbefolkning en

rimelig levestandard; på grund af udviklingen i afsætningsmønstret for oksekød bør der fastsættes en orienteringspris for kød af voksent slagtekvæg af en standardkvalitet, der skal fastlægges efter et EF-handelsklasseskema for kroppe af voksent kvæg;

formålet med fastsættelsen af dette skema er at opnå, at markedet for oksekød bliver mere gennemsigtigt, og at opnå ensartede interventionsforanstaltninger for Fællesskabet, ved at produktionen af kvalitetskød fremmes på en mere effektiv måde;

de interventionsforanstaltninger, som består i opkøb foretaget af interventionsorganerne af kvaliteter, der er fastlagt efter EF-handelsklasseskemaet, bør tilpasses den normale årstidsbestemte udvikling i udbudet på Fællesskabets marked; der bør desuden åbnes mulighed for at forbedre foranstaltningerne til støtte til privat oplagring, da det er de foranstaltninger, som berører den normale afsætning af produkterne mindst, og de giver mulighed for at støtte markedet ved at begrænse interven-

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 1.

tionsorganernes opkøb; med henblik på anvendelsen af interventionsforanstaltninger bør der på fællesskabsplan fastsættes bestemmelser for, hvornår disse foranstaltninger iværksættes og standses;

der bør påses, at disse nye bestemmelser ikke får følger for anvendelsen af samhandelsordningen med tredjelande;

denne forordning bør iværksættes på det bedst mulige grundlag; det kan derfor blive nødvendigt med overgangsforanstaltninger til at lette iværksættelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 805/68 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Hvert år inden den 1. august fastsættes der for det produktionsår, der begynder det følgende år, en orienteringspris for kød af tamkvæg i form af hele eller halve kroppe, herefter benævnt »voksente slagtekvæg«, af en standardkvalitet, som er fastlagt efter et EF-handelsklasseskema for kroppe af voksne kvæg.

2. Ved fastsættelsen af denne pris tages der særlig hensyn til følgende:

- a) den forventede udvikling i produktionen og forbruget af oksedød
- b) markedssituationen for mælk og mejeriprodukter
- c) den indvundne erfaring.

3. Efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2

— fastsættes orienteringsprisen

— bestemmes standardkvaliteten for voksne slagtekvæg.

4. Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, bestemmer EF-handelsklasseskemaet for kroppe af voksne kvæg.«

2. Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. For at hindre et betydeligt prisfald eller afdæmpe dets virkning kan følgende interventionsforanstaltninger træffes:

- a) støtte til privat oplagring
- b) opkøb foretaget af interventionsorganerne.

2. De i stk. 1 b) omhandlede interventionsforanstaltninger kan træffes for fersk og kølet kød af voksent kvæg med oprindelse i Fællesskabet i form af hele kroppe, halve kroppe, »quartiers compensés«, forfjerdinger eller bagfjerdinger klassificeret efter det skema, der omhandles i artikel 3, stk. 1.

3. Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan ændre fortegnelsen over de i stk. 2 omhandlede produkter.«

3. Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Interventionsprisen for voksne slagtekvæg af standardkvalitet, herefter benævnt »interventionsprisen«, er lig med 90 % af orienteringsprisen.

2. Når markedsprisen i Fællesskabet for det i artikel 3, stk. 1, omhandlede voksne slagtekvæg, beregnet på grundlag af de priser, der i hver medlemsstat er noteret på Fællesskabets repræsentative markeder, og vejret ved hjælp af koefficienter, som udtrykker den relative størrelse af hver medlemsstats kvægbestand, i en nærmere fastsat periode ligger under interventionsprisen, besluttet det at træffe interventionsforanstaltninger.

3. Interventionsforanstaltningerne suspenderes, når markedsprisen i Fællesskabet i en nærmere fastsat periode ligger over interventionsprisen.

4. Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

1. Når de i artikel 6, stk. 2, fastsatte betingelser er opfyldt

— i perioden fra den 16. august til den 31. marts i produktionsåret, opkøber de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer det i artikel 5, stk. 2, omhandlede kød.

— i perioden fra den 1. april til den 15. august produktionsåret, suspenderes opkøbene.

Hvis markedssituationen kræver det, kan de dog genoptages efter fremgangsmåden i artikel 27.

2. De højeste opkøbspriser for de forskellige produkter, der omhandles i artikel 5, stk. 2, og som opkøbene vedrører, afledes af interventionsprisen under hensyn til produkternes klassificering i EF-handelsklasseskemaet.

3. Der kan kun opkøbes kød, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, der hidrører fra voksent kvæg med en slagteprocent på over 53.

Artikel 6b

1. Det kan i hele produktionsåret besluttes at yde den støtte til privat oplagring, der omhandles i artikel 5, stk. 1, litra a).

2. Der kan ydes støtte til privat oplagring af fersk og kølet kød af voksent kvæg med oprindelse i Fællesskabet i form af hele kroppe, halve kroppe, »quartiers compensés«, forfjerdinger eller bagfjerdinger.

Artikel 6c

1. Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, vedtager de almindelige regler for anvendelsen af artikel 6-8.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 27

a) vedtages de i artikel 5, stk. 1, litra a) og artikel 6 a), stk. 1, anden linie omhandlede interventionsforanstaltninger

b) bestemmes

— de produkter, opkøbene vedrører, samt de højeste og laveste priser

— de produkter, for hvilke der ydes støtte til privat oplagring.

c) vedtages de øvrige gennemførelsesbestemmelser til artikel 6-8.«

5. Følgende indsættes som artikel 9a:

»Artikel 9a

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 10-12 anvendes der på den i artikel 3 fastsatte orienteringspris en koeficient, der repræsenterer det gennemsnitlige forhold i Fællesskabet mellem levende dyr og fersk kød.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 27.«

Artikel 2

Såfremt det er nødvendigt med overgangsforanstaltninger til at lette iværksættelsen af denne forordning, vedtages de efter fremgangsmåden i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 805/68. De anvendes indtil den 31. december 1980.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 1980/1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

V

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn for så vidt angår ordningen for rug

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og ud fra følgende betragtning:

For at sikre bedre ligevægt mellem de forskellige kornarter, der produceres i Fællesskabet, bør der

skabes effektiv konkurrence mellem de kornarter, der anvendes til foder; med henblik herpå bør enhedsinterventionsprisen for rug rettes ind efter den fælles enhedsinterventionspris, der er fastsat for blød hvede, byg og majs; der bør dog fastlægges en overgangsperiode, for at producenterne kan tilpasse sig den nye prisordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2727/75 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Følgende priser fastsættes hvert år for Fællesskabet inden den 1. august for det høstår, der begynder det følgende år:

- en fælles enhedsinterventionspris for blød hvede, rug byg og majs samt en enhedsinterventionspris for hård hvede
- en referencepris for blød hvede egnet til brødfremstilling
- en indikativpris for blød hvede og hård hvede samt en fælles indikationspris for rug, byg og majs.

For rug forhøjes den fælles enhedsinterventionspris dog med:

- 7,10 ECU/t for høståret 1980/81
- 3,55 ECU/t for høståret 1981/82«.

2. Artikel 3, stk. 5, affattes således:

»5. Indikativpriserne fastsættes for Duisburg — som er interventionsstedet i det af Fællesskabets områder, der har den største underskudsproduktion af alle kornarter — i engrosleddet ved franko levering til lager, ikke aflæsset.

De beregnes ved, at der

- til referenceprisen for blød hvede
- til enhedsinterventionsprisen for hård hvede

— til den fælles enhedsinterventionspris for rug, byg og majs

lægges et markedselement og et element, der er repræsentativt for omkostningerne ved transport mellem Ormes og Duisburg.

Markedselementet for hård hvede og blød hvede er for hvert af disse produkter lig med den forskel, som måtte være mellem

- a) enhedsinterventionsprisen for hård hvede og referenceprisen for blød hvede egnet til brødfremstilling, og
- b) de markedspriser, der i tilfælde af normal høst og under naturlige vilkår for prisdannelsen på Fællesskabets marked i området med den største overskudsproduktion kan forventes for henholdsvis hård hvede og blød hvede egnet til brødfremstilling.

Markedselementet for rug, byg og majs er lig med den forskel, der måtte være mellem markedsprisen for byg og den fælles enhedsinterventionspris, forhøjet med den forskel mellem markedspriserne, som afspejles af forholdet mellem den relative næringsværdi af byg og majs som foder. De markedspriser, der skal lægges til grund, er de priser, som i tilfælde af normal høst og under naturlige vilkår for prisdannelsen på Fællesskabets marked kan forventes i området med den største overskudsproduktion.

Det for transportomkostningerne repræsentative element beregnes på grundlag af det eller de mest fordelagtige transportmidler og på grundlag af gældende tariffer.

Når fragtraterne for transport ad søvejen ikke fremkommer ved anvendelse af en tarif, beregnes transportomkostningerne på grundlag af gennemsnittet af de fragtrater, der er konstateret i de to måneder, som har de laveste gennemsnitlige rater i den nærmestliggende periode på 12 måneder, for hvilken der foreligger oplysninger«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den...

Den anvendes fra den 1. august 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

VI

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn**RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Målet med at indføre den produktionsrestitution, der omhandles i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, var at gøre det muligt for stivelsesindustrien at opretholde konkurrencedygtige priser i forhold til priserne på substitutionsvarer; der er imidlertid sket vigtige ændringer med hensyn til disse substitutionsvarer som følge af den vedvarende stigning i priserne på de råvarer, der anvendes af den pågældende industri;

i betragtning af situationen på kornmarkederne er den nuværende ordning med produktionsrestitutioner ikke uomgængelig nødvendig for at nå de i traktatens artikel 39 opstillede mål;

som følge af ovenstående forhold er det ikke længere påkrævet at opretholde produktionsrestitutionsordningen; for at gøre det nemmere for industrien at tilpasse sig den ændrede situation afskaffes denne restitution gradvis i løbet af en overgangsperiode på to produktionsår;

for at sikre de landmænd, der producerer kartofler til stivelsesfremstilling, som ikke er dækket af en markedsordning, en rimelig indkomst, må der gives mulighed for at yde producenttilskud; det afbalancerede forhold mellem producentpriserne på de råvarer, der anvendes til fremstilling af stivelse, bør imidlertid opretholdes; disse mål kan nås gennem

fastsættelse af en forsyningspris, som betales af kartoffelstivelsesproducenten, og af en garanteret minimumspris, der anvendes som beregningsgrundlag for producenttilskudet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

Artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2727/75 affattes således:

»Artikel 11

1. Der kan indtil udgangen af produktionsåret 1981/82 ydes produktionsrestitution for:

- a) majs og blød hvede, som inden for Fællesskabet anvendes til fremstilling af stivelse
- b) kartoffelstivelse
- c) grove og fine gryn af majs, som inden for Fællesskabet anvendes til fremstilling af glucose ved direkte hydrolyse
- d) majs, som inden for Fællesskabet anvendes til fremstilling af grove og fine gryn (grits) til brug i bryggeriindustrien
- e) majs og blød hvede, som inden for Fællesskabet anvendes til fremstilling af kvældemel til brug ved brødfremstilling.

2. Det er en betingelse for betaling af produktionsrestitution for kartoffelstivelse, at den pågældende forarbejdningsevne har betalt en minimumspris for kartoflerne, leveret frit til fabrik.

Den minimumspris, som skal betales producenten, består dels af den minimumspris, der skal betales af kartoffelstivelsesproducenten, og dels af et beløb svarende til produktionsrestitutionen.

3. Der kan indtil udgangen af produktionsåret 1981/82 betales præmie til kartoffelstivelsesproducenterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

4. Der kan fra produktionsåret 1982/83 ydes støtte til produktionen af kartofler til brug ved fremstilling af stivelse. Denne støtte beregnes på grundlag af en forsyningspris, der er fastsat for stivelsesindustrien, og en garanteret minimumspris til kartoffelproducenten.

5. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med kvalificeret flertal reglerne for anvendelsen af denne artikel, og inden den 15. marts hvert år fastsætter det for det følgende produktionsår

- den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede minimumspris, der skal betales af kartoffelstivelsesproducenten

- det i stk. 3 omhandlede præmiebeløb
- den i stk. 4 omhandlede garanterede minimumspris.

6. Forsyningsprisen samt den i stk. 4 omhandlede støtte fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26.«

Artikel 2

Denne forsyning træder i kraft den

Den finder anvendelse fra den 1. august 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

VII

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2742/75 om produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

ved Rådets forordning (EØF) nr. .../80 om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75⁽³⁾ er det fastsat, at produktionsrestitution skal ophæves gradvis gennem en overgangsperiode på to høstår; denne foranstaltning kræver ændringer af visse bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 2742/75⁽⁴⁾

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2742/75 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1 affattes således:

»Den i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede produktionsrestitution fastsættes til

— 13,70 ECU for høståret 1980/81 og 6,85 ECU for høståret 1981/82 pr. ton majs anvendt til fremstilling af stivelse og kvældemel til brødfremstilling

— 19,58 ECU for høståret 1980/81 og 9,79 ECU for høståret 1981/82 pr. ton blød hvede anvendt til fremstilling af stivelse og kvældemel til brødfremstilling

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

⁽³⁾ Se side 27 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 57.

- 16,84 for høståret 1980/81 og 8,42 ECU for høståret 1981/82 pr. ton brudris anvendt til stivelsesfremstilling.»

Artikel 2

Artikel 2 affattes således:

»Den i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede produktionsrestitution fastsættes til 22,06 ECU for høståret 1980/81 og 11,03 ECU for høståret 1981/82 pr. ton kartoffelstivelse.«

Artikel 3

Artikel 3 affattes således:

»(1) Den pris, der betales til kartoffelproducenten ved levering frit fabrik for den mængde kartofler, der er nødvendig til fremstilling af en ton kartoffelstivelse, skal være lig med produktionsrestitutionen, jf artikel 2, forhøjet med et beløb på mindst den minimumspris, der skal betales af kartoffelstivelsesproducenten i henhold til artikel 11, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2727/75.«

2. Produktionsrestitutionen beregnes på grundlag af de kartoffelmængder, der leveres til stivelsesfremstilling, under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold på leveringstidspunktet.

Den udbetales i sin helhed til stivelsesproducenten, hvis denne fremlægger dokumentation for

- mængden af leverede kartofler og stivelsesindholdet på leveringstidspunktet
- betalingen til kartoffelproducenten af et beløb, der mindst er lig med den i stk. 1 nævnte pris under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold.

Hvis den pris, der er betalt til kartoffelproducenten, er lavere end det minimum, der er nævnt i andet afsnit, andet led, nedsættes den restitution, der betales til stivelsesproducenten, med den konstaterede forskel.

Artikel 4

4. Artikel 3a affattes således:

»For høståret 1980/81 for kornsektoren yder medlemsstaterne kartoffelstivelsesproducent-

terne en præmie på 16,93 ECU pr. ton kartoffelstivelse.«

Artikel 5

Artikel 4 affattes således:

»Den i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede produktionsrestitution fastsættes til

- 16,85 ECU for høståret 1980/81 og 8,43 ECU for høståret 1981/82 pr. ton grove eller fine gryn af majs til fremstilling af glucose henhørende under pos. 17.02 B II i den fælles toldtarif ⁽¹⁾, ved den såkaldte direkte hydrolyse« -metode
- 13,70 ECU for høståret 1980/81 og 6,85 ECU for høståret 1981/82 pr. ton majs anvendt til fremstilling af grove og fine gryn, der anvendes til ølfremstilling
- 16,84 ECU for høståret 1980/81 og 8,42 ECU for høståret 1981/82 pr. ton brudris, der anvendes til ølfremstilling«.

Artikel 6

Artikel 7a ophæves.

Artikel 7

Artikel 8 ændres og suppleres således:

- sætningsleddet »i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF« affattes:

»i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1418/76«

- der tilføjes et afsnit e), som affattes således:

»de nærmere regler for udbetaling af den i artikel 3a omhandlede præmie«.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den ...

Den anvendes fra den 1. august 1980 for de produkter, der henhører under forordning (EØF) nr. 2727/75, og fra den 1. september 1980 for de produkter, der henhører under forordning (EØF) nr. 1418/76.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ Produkter henhørende under pos. 17.02 B I er i medfør af forordning (EØF) nr. 2730/75 undergivet samme ordning som produkter henhørende under pos. 17.02 B II.

VIII

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1418/76 om den fælles markedsordning for ris

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

ud fra følgende betragtninger:

Formålet med den produktionsrestitution, som omtales i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1552/79 ⁽²⁾, var at gøre det muligt for stivelsesindustrien at anvende priser, der kunne konkurrere med priserne på substitutionsprodukter; vilkårene for disse substitutionsprodukter har ændret sig væsentligt, især som følge af den vedvarende prisstigning inden for de råvarer, de pågældende industrier anvender;

den nuværende ordning med produktionsrestitutioner er på grund af markedssituationen for brudris ikke absolut nødvendig for at nå de mål, der er opstillet i traktatens artikel 39;

på grund af det ovenfor nævnte er der ikke længere anledning til at bibeholde produktionsrestitutionsordningen; for at gøre det nemmere for industrien at tilpasse sig til den nye situation ophæves restitu-

tionen gradvis over en overgangsperiode på to høstår —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

Artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1418/76 affattes således:

»1. Til udgangen af høståret 1981/82 kan der ydes produktionsrestitution for brudris, som anvendes til

- a) stivelsesfremstilling
- b) brygning ved fremstilling af øl.

2. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og produktionsrestitutionens størrelse.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den....

Den anvendes fra den 1. september 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 9.

IX

Forslag til Rådets forordning (EØF) om producentstøtte for kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles

markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 5,

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

I artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 er fastsat, at der indføres en producentstøtte for kartofler fra høståret 1982/83; der bør derfor vedtages visse kriterier, som skal opfyldes ved fastsættelsen af denne støtte—

- de mængder kartofler, der er leveret til stivelsesfabrikken, og stivelsesindholdet på leverings-tidspunktet
- at stivelsesfabrikken har betalt en pris, der mindst er lig med leveringsprisen under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Såfremt leveringsprisen er lavere end den garanterede minimumspris, der er nævnt i artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75, ydes der en producentstøtte for kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som i størrelse svarer til forskellen mellem de to nævnte priser.

2. Leveringsprisen, der fastsættes for kartoffelstivelsesindustrien, er lig med gennemsnittet af den tærskelpris for majs, som gælder inden for et produktionsår, multipliceret med koefficienten 1,61 og formindsket med et beløb, som udgør forskellen mellem produktionsomkostningerne for majsstivelse og for kartoffelstivelse.

Artikel 2

Støtten udbetales ubeskåret til kartoffelproducenten, såfremt denne fremlægger bevis for

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75, herunder særlig

- a) fastlæggelse efter en skala, der opstilles i forhold til produktets indhold af kartoffelstivelse, af den mængde kartofler, der medgår til fremstilling af 1 t kartoffelstivelse
- b) fastlæggelse af betingelserne for fremlæggelse af de i artikel 2 omhandlede beviser.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 1. august 1980.

Den anvendes fra den 1. august 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

(Tillæg til meddelelse fra kommissionen til Rådet af 14. december 1979)

X

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 516/77 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 b, stk 2, i forordning (EØF) nr. 516/77 er det fastsat, hvorledes prisen på visse forarbejdede frugt- og grønsagsprodukter skal beregnes, idet de virksomheder, som har de største omkost-